

komsten omfattede skatter) tillige med renter og omkostninger, tillæg til disse skatter og civilretlige bøder, der er omhandlet i denne artikel som et »skattekrav« (»revenue claim«).

2. En anmodning om bistand ved opkrævning af skattekrav skal indeholde attestation fra de kompetente myndigheder i den stat, der fremsætter anmodningen, om at skattekravet er blevet endeligt fastsat. For så vidt angår denne artikel er et skattekrav endelig fastsat, når den stat, der fremsætter anmodningen, er berettiget i henhold til denne stats lovgivning til at inddrive skattekravet og enhver administrativ og juridisk rettighed for skatteyderen til at forhindre inddrivelse i den stat, der fremsætter anmodningen, er bortfaldet eller udtømt.

3. Et skattekrav, som er blevet endeligt fastsat i den stat, der fremsætter anmodningen, kan, under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 7, blive godkendt til inddrivelse af den kompetente myndighed i den stat, der modtager anmodningen, og skal, forudsat det kan godkendes, inddrives i denne stat, som om et sådant skattekrav var denne stats egne skattekrav, der var endelig fastsat i overensstemmelse med de lovregler, der finder anvendelse ved opkrævningen af denne stats egne skatter.

4. I tilfælde hvor en anmodning om opkrævning af skattekrav for så vidt angår en skatteyder er godkendt

- a) af De Forenede stater, skal skattekravet behandles af De Forenede Stater som en ligning i henhold til De Forenede Staters lovgivning mod skatteyderen på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen;
- b) af Danmark, skal skattekravet behandles i Danmark som en ligning i henhold til dansk lovgivning mod skatteyderen på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen.

5. Intet i denne artikel skal kunne fortolkes således, at den stat, der modtager anmodningen, kan stifte eller fastsætte rettigheder af administrativ eller juridisk kontrol over det skattekrav, der er endelig fastsat af den stat, der fremsætter anmodningen, på grundlag af enhver sådan rettighed, der måtte foreligge i henhold til lovgivningen i nogen af staterne. I det tilfælde, at den stat, der fremsætter anmodningen i henhold til denne bestemmelse, på noget tidspunkt under udførelsen af en verserende inddrivelse, mister retten i henhold til dens interne lovgivning til at opkræve skattekravet, skal den stat, der fremsæt-

ter anmodningen, omgående tilbagekalde anmodningen om bistand ved opkrævning.

6. For så vidt angår dette stykke, skal beløb, der er opkrævet af den stat, der modtager anmodningen i henhold til denne artikel, sendes til den kompetente myndighed i den stat, der fremsætter anmodningen. Medmindre de kompetente myndigheder i de kontraherende stater bliver enige om andet, skal sædvanlige omkostninger ved ydelsen af bistand ved opkrævning afholdes af den stat, der modtager anmodningen om bistand, og enhver ekstraordinær omkostning i denne forbindelse skal afholdes af den stat, der anmoder om bistand.

7. En anmodning om opkrævning af et skattekrav skal ikke i den stat, der modtager anmodningen, have nogen fortrinsret fremfor denne stats egne skattekrav.

8. Den i denne artikel foreskrevne bistand skal ikke bringes i anvendelse over for en skatteyder, for så vidt denne skatteyder kan bevise,

- a) i tilfælde hvor skatteyderen er en fysisk person, at skattekravet vedrører en skattepligtig periode i hvilken, skatteyderen var statsborger i den stat, der modtager anmodningen, og
- b) i tilfælde hvor skatteyderen er en enhed, der er et selskab, et dødsbo eller en trust, at skattekravet vedrører en skattepligtig periode i hvilken, skatteyderen oppebar sin status som en sådan enhed fra lovgivningen i den stat, der modtager anmodningen.

9. Hver af de kontraherende stater skal bestræbe sig på at opkræve på den anden stats vegne sådanne beløb, som måtte være nødvendige til at sikre, at fradrag, der er indrømmet i henhold til overenskomsten, på skatter, der er pålagt af den anden stat, ikke får virkning som fordel for personer, der ikke er berettiget dertil.

10. Intet i denne artikel skal kunne fortolkes således, at nogen af de kontraherende stater bliver pålagt en forpligtelse til at udføre administrative handlinger, der er anderledes end de handlinger, der anvendes ved opkrævning af dens egne skatter eller som ville stride mod almene interesser (ordre public).

11. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal aftale fremgangsmåden ved anvendelsen af denne artikel, herunder sikre sammenlignelige niveauer af bistand for hver af de kontraherende stater.